

בש"פ 7781/23 - חוסאם אבו מדיגם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7781/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: חוסאם אבו מדיגם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כבוד השופט א' ברסלר-גונן) בעמ"ת 62397-09-23 מיום 12.10.2023

בשם המבקש: עו"ד גמאל חמוד

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כבוד השופט א' ברסלר-גונן) בעמ"ת 62397-09-23 מיום 12.10.2023. בגדרה, התקבל ערר המדינה שהוגש על החלטות בית משפט השלום בבאר שבע במ"ת 70578-07-23 מימים 20.08.2023 ו-28.09.2023.

1. ביום 31.07.2023 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק בלא רשות על-פי דין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); החזקת תחמושת לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק; והלנת שוהה בלתי חוקית לפי סעיף 12ב2(א)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על-פי כתב האישום, במועד הרלוונטי ובשבע השנים שקדמו לו, ניהלו המבקש ואישה נוספת (להלן: רואא) קשר רומנטי, ובמסגרתו שכר המבקש מספר דירות לצורך שהייתה בשטח ישראל, על אף שהיא תושבת זרה שנכנסה לישראל שלא כדין. זאת ועוד, לפי כתב האישום, ביום 16.07.2023 החזיק המבקש ללא היתר בכספת שבדירתו אקדח חצי אוטומטי מסוג 'גלוק' ובו מחסנית ריקה מכדורים, וכן במגירה בחדר השינה החזיק מחסנית נוספת.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. כמו כן, בהליך העיקרי הוגשה בקשה לפי סעיף 117 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לעדותה

המוקדמת של רואא, נוכח חשש שתשוחרר לשטחי האזור ושיתעורר קושי בהבאתה לעדות. בהמשך לכך, ביום 13.08.2023 נשמעה עדותה של רואא.

3. ביום 20.08.2023 הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, אך נוכח עדותה של רואא ביקש להצביע על חולשה ראייתית בתיק המצדיקה להפנותו לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. לאחר שבית משפט השלום בחן את טענות הצדדים, עמד הוא על כך ש"במצב הרגיל" לא היה מקום להפנות את המבקש לשירות המבחן "בשים לב לטיב העבירה, נסיבות ביצועה ועצמת [עילת המעצר]". לצד זאת, נקבע כי "אכן קיימות ראיות לכאורה אך ניתן להגדירן כראיות בעוצמה בינונית", ולפיכך הופנה המבקש לקבלת תסקיר.

4. ביום 13.09.2023 התקבל תסקיר בעניינו של המבקש, במסגרתו עמד שירות המבחן על כך שהמבקש צמצם וטשטש את נסיבות מעצרו, על כך שקיימת אי בהירות בנוגע ל'קשריו השוליים' וכן שקיימים מוקדי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הנשק. יחד עם זאת, שירות המבחן בא בהמלצה לשחרור המבקש לחלופת מעצר שנבחנה על-ידו.

5. ביום 28.09.2023 הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני. זאת, בין היתר, נוכח החולשה הראייתית בתיק ובשים לב לתסקיר שירות המבחן.

6. המדינה לא השלימה עם החלטת בית משפט השלום והגישה ערר לבית המשפט המחוזי. כאמור, ביום 12.10.2023 התקבל הערר על ההחלטה לשחרר את המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני. לאחר בחינה של הראיות שעמדו בפניו בשלב זה של ההליך, קבע בית משפט קמא כי "הראיות טובות ואם יתן בהן בית המשפט אמון, קיים סיכוי סביר להרשעת [המבקש]". לפיכך, נקבע כי:

"עולה עוצמתה של המסוכנות הסטטוטורית שלא מוצאת מענה הולם בהסברי [המבקש] לסיבת החזקתו באקדח. מסוכנות המתווספת לקושי לתת אמון [במבקש] עצמו, נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, ובין היתר בשים לב כי ביצע את המעשה כשמאסר על תנאי מרחף מעליו, מבלי קשר לעבירה המקורית. לפיכך, אין זה המקרה החריג להורות על חלופה כלשהי למעצרו של [המבקש] מאחורי סורג ובריח".

7. המבקש מיאן להשלים עם קביעת בית משפט קמא ומכאן הבקשה שלפניי. במסגרתה, נטען כי שגה בית משפט קמא משלא בחן את "הנסיבות שאפפו" את העבירה המיוחסת לו, ואת מידת חומרתה. שכן, כתב האישום מייחס למבקש החזקת אקדח בתוך כספת סגורה, עם מחסנית ללא כדורים - ומדובר כך נטען, בשיקול שמטה את הכף לכיוון שחרורו לחלופת מעצר. זאת, בפרט נוכח המלצת שירות המבחן.

8. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לפני בית משפט זה ב'גלגול שלישי' תינתן "במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלת משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין" (בש"פ 7712/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.10.2023)). הבקשה שלפניי עוסקת בעניינו הפרטני של המבקש, ואינה מצביעה על כל עילה מבוררת המצדיקה מתן רשות לערור לפני ערכאה נוספת. האמור מתחדד נוכח החלטתו המפורטת והמנומקת כדבעי של בית משפט קמא, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש לרבות בעברו הפלילי.

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ב בחשוון התשפ"ד (6.11.2023).

ש ו פ ט

עמוד 2
